

[Palle Simonsen]

flertal i folketinget bag sig har truffet en beslutning om, at nu er man indstillet på at rekvirere forstærkninger, kan det naturligvis være interessant at debattere, under hvilken kommando disse tropper bliver, men undskyld, jeg bliver nødsaget til at sige det: jeg synes faktisk, det er en uinteressant og teoretisk diskussion.

Hvis vi nogen sinde skulle komme i den ulykkelige situation, som vi dog heldigvis alle uanset opfattelse kan være enige om at vi har som primært formål at forhindre, er jeg sikker på, at det ville være helt andre problemer, vi har at diskutere i dette hus end dem, som hr. Steen Folke lægger op til i debatten. Jeg synes også, det skal fastslås, når vi diskuterer dette emne, at det er interessant på teoretisk plan at drøfte, hvem der træffer beslutning om, hvornår eventuelle tropper skal komme her til landet, og under hvilken kommando de skal stå. Det afgørende er, at en politisk beslutning træffes i dette samfund, og at allierede overhovedet vil være i stand til at forsyne os med mennesker og materiel for forhåbentlig at kunne sikre en fortsat bevarelse af freden i dette område eller, hvis dette ikke lykkes, at være med til at forsvare området i størst mulig udstrækning. Diskussionen om de ting, som hr. Steen Folke søger at skabe et odiøst skær omkring, er i virkeligheden teoretisk og uinteressant.

Derfor vil jeg gerne slutte af med at sige, at vi er tilfredse med det resultat, der ligger på bordet. Vi mener, at det er en fornuftig fortsættelse af den forsvarspolitik, der har været ført af et antal partier i dette ting gennem en række år. Det er også en forbedring, uden at der er tale om nogen som helst form for kursændring, en udvikling af en hidtil kendt politik, og formentlig det optimale af, hvad det er muligt at få efter en debat, uanset om en række grupperinger i dette samfund var interesseret i det eller ej. Derfor er der ved denne lejlighed et behov for at understrege vigtigheden af, at et stort politisk flertal er parat til at acceptere denne løsning.

Mette Madsen (V):

Jeg synes, det hører sig til, at man i hvert fald én gang under en forsvarsdebat repeterer den målsætning om forsvarets opgaver, som var arbejdsgrundlaget for forsvarskommissionen i den røde betænkning fra 1969,

345 Ft

og som senere i folketingsudvalgets betænkning til forsvarsforliget i 1973 blev formuleret som en slags formålsparagraf, der siden har været grundlag for følgende forsvarsforlig og senest det, der i disse dage endeligt færdiggøres i forsvarsudvalget. Målsætningen lyder: »Forsvarets opgave i fredstid skal i første række være at hævde vores suverænitet gennem overvågning af dansk område og ved afvisning af krænkelser. I tilfælde af angreb på Danmark skal forsvaret umiddelbart kunne tage kampen op, således at allierede styrker kan føres frem og kampen fortsættes sammen med disse. Der lægges i denne forbindelse vægt på, at de praktiske foranstaltninger m.v., der er nødvendige for sådanne styrkers modtagelse, i videst muligt omfang forberedes i fredstid.«

I årene siden denne målsætning blev formuleret, er den teknologiske udvikling gået frem med stormskridt, mens budgetterne er saktet bagud, og jo længere disse to faktorer går i hver sin retning, des vigtigere er det at holde fast ved den del af formålsparagraffen, der taler om hjælp udefra. Det kan ikke understreges tit nok, især ikke over for dem, der gerne ser det danske forsvarsbudget skåret ned, at manglende opregulering af forsvarsbudgettet jo netop må medføre en meget positiv indstilling til hjælp udefra, for jo strammere vores forsvarsbudget er, jo vigtigere er det, at vi sikrer os forstærkning udefra, at vi beder om det, og at vi modtager de tilbud, vi får, med tak. For kun derved har vi en rimelig chance for at bevare Danmarks suverænitet.

I forbindelse med de langvarige drøftelser om det sidste forsvarsforlig var det jo bl.a. spørgsmålet om forstærkninger og de dertil knyttede såkaldte tunge depoter, der længe prægede debatten og skabte meget røre i de forskellige partier, ikke mindst i regeringspartiet. Med det forslag, som nu er accepteret af et stort og bredt flertal i folketinget, og som har været igennem den parlamentariske proces, diskuteret i grupperne, behandlet i forsvarsudvalget og i udenrigspolitisk nævn, er vi efter venstres opfattelse nået frem til en god og fornuftig løsning. Vi ved, at der bliver tre amerikanske marineinfanteribrigader, hvoraf én er øremærket til Norge og to kan indsættes i hele regionsområdet, og vi ved, at et engelsk regiment er øremærket til Danmark. Vi kender desuden detaljerne om fly-